

חופש

לנצל החופש

א. לנצל את החופש שיש לילדים שנמצאים לעת עתה ב"פאבליק סקולס" (בחי ספר מלכתיים) - נוהנים להשפעת הסביבה הלא-יהודית - להשפיע עליהם להכניהם בסביבה ובית ספר יהודי, וללמוד איתם תורה ויהדות בכלל, חינוך הקשר ועל טהרתו הקודש¹⁰.

ב. וכמוון, להשוויל להשפיע גם על החווים שהם ינגישו את ילדיהם - תיכף - למוסדר חינוך הקשר על טהרתו הקודש¹¹.

(9) שם.

(10) ש"פ וشب תש"ג - התועדיות ע' 51-52.

(11) שם.

המעשה

הוא העי גור

ניתן

לנצל הזמן של ניתnal

א. ידווע דברי כ"ק מ"ח אדרמ"ר ש"נווהגים שלא למדוד בניתל" (עד החזות לילח), והטעם (כפי ששמע מאביו, הרב כי מהירוש"ב נ"ע "כדי שלא להוציא חיים" [באותו האיש ובהחולכים בשיטתו עתה]³).

ב. [ה]זמן של "ניתל" נראה לי לומר שככל מדינה צריך להיות בלילה אידם דמדינה זו בזמן זהה (כ"ה דצמבר – על פי מנין ולווח שללים שהוא על פי חשבון תקופה ר' אדא) – ברוב מדינות העולם במננו (כולל ארץ"ב), וגם במדינת רוסיה כמנים עכשוי⁴.

ג. הרבינו נ"ע נהג אז [בניתל] "לשחק" "שאה", או לעמוד בשעה מעשה והצעיר אף לשחק, והענין זהה⁵: שאפיילו בזמנן תחתון ביותר שלא ניתן לבורר באופן ישיר על ידי לימוד התורה – ניצלו אותו (ולפועל את הבירור) עם תועלות על ידי משחק שיש בו חכמה³.

ד. ומה זה ישנה הוראה ונימנת כה כיצד לנצל הזמן של "ניתל" – לא להיות בטל חס ושלום, אלא לתועלת – ובפרט להוציא בענייני חכמה⁶, או בהונגת הצדקה וחסד, או בהנagation הבית וכיצוא בזה⁷.

ה. גם יכול[ים] לנצל הזמן, כדי ליצור לעצמו את דמות פוי קדרשו של הרבינו נ"ע (על ידי התמונה שישנה ממנו, ועל אחת כמה וכמה אלו שוכן בעצםם לראותו)⁸, שזה בלבד (תוואר פני קדרשו) מושך באהבה ויראה וכו' – וככפי שנagara, על מנת ללבת בדרכיו ואורחותיו אשר הורני⁹.

וזאת למודיע שהליך כולם הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשימים"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) ראה ש"פ וشب תש"ג העלה 63 – התועדיות ע' 49: "הלשון ניטל" רמז להעדר ו/or ניטל – מל תליה. וניטל גם פ' (ברומיית) נולד. זמן הלידה (מכחט ט' בטבת תש"ה – נדפס בלק"ש חיט"ו ע' 554)".

(2) העלה 63 שם.

(3) ש"פ וشب תש"ג – התועדיות ע' 50.

(4) שם העלה 63: "دلא ממןין לפניהם מהפה, שהיתה אז ע' פ' מניינם לפני זה (שהוא ע' פ' חשבון תקופה שמואל)".

(5) שם ע' 50: "כ"ק מ"ח גם ספר פעם, שאבוי הרב (נ"ע) נהג אז "לשחק" "שאה" .. יש לזכור הענין בזה: שעיל וייזה הורה הרב נ"ע למדו והוראה, שאפייל בזמנן בשלচואה שיר רק ענין דסור מרע (העדר) – כלומר, תחתון תחתון ביתור וכוכ".

(6) שם ע' 50: "עם המעלות (כוונות) הנ"ל" ושם: "זה (זוה) א) מושך חירות בראש, בכדי שיוכלו אחר כך להבין תורה יותר טוב, ב) מקדש שם שמיים, ושבחן של ישואל לעניין כל העמים (עמיחשביים את משתק) – בראותם שבכ"ה שם עם חכם ובנוון גם בחכמה זו, ג) אפי' דבר הרשות – יש בזה תועלות לאלו שזהו ה"מוסר" שלהם, לא גרווע מענייני מסחר אחורים, וארבבה – כיון שזהו מסחר שיש בו חכמה".

(7) שם: "שמעתה פעם מתלמיד יישיבה, שבלבשו הי' חסר כפתורים – שהטעם מודיע הוא לא תופר את הכתופורים בלבדיו – כי אז לא ישאר לו מה לעשות ב'גיטיל'!... אצל תלמיד ישיבה – לילך בטל – מאן דרך שמי? אלא הוא צריך להשתמש עם הזמן לתועלת, قولל – לתפור את הכתופרים, אונפן שייהי' צד הימין (מגביר) על צד השמאל (כידוע מנגה ישראל בזה)".

(8) ע"ד והו עיניך רואות את מוריך, המיסיד של ישיבת תומכי תמיימים".

МОקדש לכ"ק אדרמ"ר מלך המשיח,

ולעליו נשמת הרה"ת ר' רוחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן נפטר בדמי ימו – בלילה שמע"צ ה'תשס"ב ת. ג. צ. ב. ה.

נא להלות על כותלי בית הכנסת, ומזוודה לפרום בכל מקום! כתובתינו באינטראנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מוריון ורבינו מלך המשיח לעולם ועד